

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 182. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_621-txt-shoot-idm10157/facsimile.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Min Gud det tillader, jeg brat følger med,
Naar opfablet er min Afsende.

Profeten drog frem ad Jordbrøvelsens Lei,
En Guds Engel ham den vilde spærre,
Han mærked det vel, men han ændred det ei,
Saa hans Bidskab kun Dødt gjorde værre.

Hans Mule blev sty for det blinkende Sværd,
Dreied af for den truende Hæte,
Profeten ei saae, at ham Døden var nær,
Han var hildet i Sierrigheds Snare.

Hans Mule omsider i Gyden saa smaal
Sank i Knæ for den himmelske Kæmpe,
Da blev der paa Skjældsord og Slag iffr Zal,
Hjertets Møst vilde Spaamanden dæmpe.

Da Herren oplod det Umaalendes Mund,
Mulen sagde med Menneſte-Stemme,
Hvorfor er min Herre dog ved mig saa ond?
Kan min Tjeneste tro han forglemme!

Den Spaamand han havde et Hjerter af Sten,
Sagde arrig: mig fattes en Klinge,
Jeg eller dig floved, den Begning er reen,
Fra dit Hoved og ned til din Bringe.

Nor Herre han skarped nu Bileams Syn,
Saa Guds Engel han fiendte med Sværdet,
Da sank han fra Mulen, som truffet af Lyn,
Kun mod Døden var ei han forberdet.

